

Μάθημα / Τάξη**ΙΣΤΟΡΙΑ Β' ΛΥΚΕΙΟΥ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ****Ημερομηνία****11 / 02 / 2024****Επιμέλεια Διαγωνίσματος****ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟ ΤΜΗΜΑ****ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ****ΟΜΑΔΑ Α'**

A1. α) Σελ. 61: Το πρώτο Σύνταγμα της Επανάστασης. Ψηφίστηκε το 1822 από την πρώτη Εθνοσυνέλευση, που έγινε κοντά στην αρχαία Επίδαυρο, και έδωσε λύση στο πρόβλημα της ηγεσίας του Αγώνα με τον αντιαπολυταρχικό χαρακτήρα του και τη θέσπιση πολυαρχικής εξουσίας.

β) Σελ. 63: Συμβουλευτικό όργανο το οποίο ίδρυσε ο Ι. Καποδίστριας όταν ήρθε ως Κυβερνήτης στην Ελλάδα (1828). Την εποχή εκείνη η ύπαρξη των πρώτων κομμάτων ήταν πλέον δεδομένη. Ο Καποδίστριας επάνδρωσε το Πανελλήνιον με εκπροσώπους και των τριών κομμάτων προκειμένου να εξασφαλιστεί η εσωτερική ειρήνη.

γ) Σελ. 77: Η μία από τις δύο μεγάλες παρατάξεις που συγκροτήθηκαν κατά τη διάρκεια της Εθνοσυνέλευσης του 1862-1864. Οι πεδινοί είχαν ως ηγέτη τους το Δημ. Βούλγαρη, ο οποίος υπονόμειε τους κοινοβουλευτικούς θεσμούς. Με παρεμβάσεις στο στρατό επιχείρησε τη δημιουργία σώματος "πραιτωριανών" για να εξασφαλίσει την παραμονή του στην εξουσία. Εμπόδιο στις επιδιώξεις του στάθηκαν πολιτικές ομάδες και θεσμοί. Ο Βούλγαρης έβρισκε οπαδούς ανάμεσα σ' εκείνους που είχαν διοριστεί παράνομα στο στρατό ή στο δημόσιο και φοβούνταν μήπως χάσουν τη θέση τους σε περίπτωση επικράτησης συνθηκών κοινοβουλευτικής νομιμότητας, σε άνεργους πτυχιούχους και στους μικροκαλλιεργητές. Ο λαός συμμετείχε ενεργά στη συγκρότηση αυτής της παράταξης.

A2. 1.Λ, 2.Σ, 3.Σ, 4.Σ, 5.Λ.

A3. α) σελ. 71: «Οι κομματικές παρατάξεις συμφώνησαν [...] κομματικών μηχανισμών».

β) σελ. 72: «κατοχυρωνόταν με ελάχιστους [...] διαφορετικών Συνδυασμών».

A4. Σελ. 76: «Περί τα τέλη της δεκαετίας [...] να εγκαταλείψει τη χώρα».

ΟΜΑΔΑ Β'

B1. α. Σελ. 71-72: Στο σύνταγμα του 1844 καθορίστηκαν [...] του αρμόδιου υπουργού. Όπως αναφέρει χαρακτηριστικά ο Χρυσόγονος, η νομοθετική εξουσία ήταν κατανεμημένη στο βασιλιά, ο οποίος ήταν και αρμόδιος να κηρύξει πόλεμο ή να συνάψει ειρήνη, στη Γερουσία και στην εκλεγμένη από το λαό βουλή.

Σελ. 74: Η τακτική του βασιλιά [...] είχαν απαλυνθεί. Μάλιστα, στην προαναφερθείσα πηγή επισημαίνεται το γεγονός ότι ο ανώτατος άρχων αρνιόταν να ευθυγραμμιστεί με το συνταγματικό πλαίσιο, δηλαδή να φροντίζει να σχηματίζονται κυβερνήσεις απόλυτα εναρμονισμένες με τη λαϊκή βούληση, όπως αυτή εκφραζόταν στο κοινοβούλιο. Έτσι, εκτός από τη βία και τη νοθεία της εκλογικής διαδικασίας την οποία υπέθαλπε το βασιλικό περιβάλλον, σχηματίζονταν «αυλικές» κυβερνήσεις, οι οποίες αποτελούσαν βασικά πειθήνια όργανα του παλατιού.

β. Σελ. 73-75: Τα πολιτικά κόμματα, μολονότι[...]σε παρακμή.

Ο Κωλέττης, ως αρχηγός [...] υπέρ του κόμματός του. Την τακτική αυτή επιβεβαιώνει και το απόσπασμα από το έργο του Νίκου Σβορώνου, στο οποίο επισημαίνεται η χρήση βίας των οπλισμένων συμμοριών του Κωλέττη εις βάρος των αντιπάλων του, ούτως ώστε να επιτευχθεί με αυτόν τον τρόπο κοινοβουλευτική πλειοψηφία. Κι αυτό, στην πρώτη μετά το κίνημα της 3^{ης} Σεπτεμβρίου εκλογική αναμέτρηση.

Το 1846/1847 κατείχε [...] δικτατορίας. Εκτός από τη συγκεντρωτική πολιτική του, ο Ηπειρώτης πολιτικός «ενθάρρυνε» τη βασιλική ανάμειξη στον κομματικό ανταγωνισμό. Στον πολιτικό αμοραλισμό και την αντιδημοκρατική πολιτική του Ηπειρώτη πολιτικού αναφέρονται τόσο το κείμενο του Σβορώνου όσο και αυτό του Hering.

Τέλος, ως πρωθυπουργός ο Κωλέττης δε δίσταζε να διασπαθίζει τα πενιχρά οικονομικά των δημόσιων ταμείων υπέρ των πολιτικών του φίλων. Την ίδια στιγμή, δεν μπορούμε να διακρίνουμε κάποιο μέτρο άξιο λόγου, που να τροχοδρομεί την οικονομική ανάπτυξη της χώρας. Μετά το θάνατο [...] για τη διαδοχή.

Κατά την περίοδο [...] αποκλεισμό της χώρας

B2. α) σελ. 66-68, «το ρωσικό κόμμα», ολόκληρη η ενότητα, ακόμη και οι οπαδοί, διότι συνδέεται άμεσα με την πολιτική του κόμματος. Ακόμη, είχε μάλλον τη σαφέστερη ιδεολογική τοποθέτηση και υπερασπιζόταν τα συμφέροντα της Εκκλησίας, με σωματειακή οργάνωση, οπότε βρήκε προετοιμασμένη τη θέση που θα υιοθετούσε. Υποστήριζε τη συμφιλίωση με την Εκκλησία της Κωνσταντινούπολης (μέσα στο πλαίσιο του αυτοκεφάλου), μεγαλύτερες εξουσίες για την Εκκλησία μέσα στο κράτος και ορθόδοξη μοναρχία. Από την άλλη μεριά, η θέση του ήταν συνήθως «συγκεχυμένη ή ασυνεπής», πότε με την υποστήριξη της απολυταρχίας και πότε με την υποστήριξη της πιο φιλελεύθερης μορφής συνταγματισμού, ανάλογα με το βαθμό της εύνοιας που του έδειχνε ο Όθων.

β) σελ. 73: «Στην περίοδο[...]επίκαιρα θέματα». Επίσης σελ. 74-75: «Κατά την περίοδο του Κριμαϊκού πολέμου το ρωσικό κόμμα είχε[...]πολιτική σκηνή». **Την έλλειψη νέων θέσεων και την ήττα της Ρωσίας στον Κριμαϊκό επισημαίνει και ο Hering ως βασικές αιτίες της παρακμής του κόμματος.**

